

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a Mgr. Miroslavy Kašpírkové v právní věci žalobce: **J.Š.**, zastoupeného Mgr. Lukášem Hegnerem, advokátem se sídlem Jiráskovo nám. 816/4, Plzeň, proti žalovanému: **Úřad práce ČR**, Krajská pobočka v Karlových Varech, se sídlem Vysoká 1783/24, Aš, v řízení o **žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného**,

t a k t o:

- I. Určuje s e, že postup žalovaného, kterým bylo žalobci neprávem strženo 938 Kč z řádné dávky státní sociální podpory (příspěvku na bydlení) vyplacené žalobci v měsíci září 2011 jako přeplatek na této dávce, **b y l nezákonný.**
- II. *Žaloba s e v části, v níž se žalobce domáhá, aby „řídícím představitelům Úřadu práce ČR - Krajská pobočka v Karlových Varech, kontaktní pracoviště Aš, oddělení státní sociální podpory, a Krajského úřadu Karlovarského kraje, odbor sociálních věcí, bylo nařízeno, aby zúčastnění úředníci byli postaveni mimo službu a bylo proti nim zahájeno správní šetření, zároveň bylo přezkoumáno jejich rozhodování v posledních dvou letech a žalobce byl vyrozuměn o výsledku tohoto šetření“, o d m í t á.*
- III. **Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**
- IV. Ustanovenému zástupci žalobce, Mgr. Lukáši Hegnerovi, advokátovi, s e p ř i z n á v á odměna za zastupování v řízení ve výši 16 456 Kč. Tato částka bude ustanovenému zástupci žalobce vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Krajskému soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“) byla dne 13. 3. 2013 Městským soudem v Praze postoupena žaloba ze dne 13. 10. 2011, kterou se žalobce domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v tvrzeném neoprávněném stržení částky ve výši 938 Kč jako údajného přeplatku na dávce státní sociální podpory - příspěvku na bydlení, vyplaceného žalobci vyplacen v měsíci září 2011.

I. Obsah žaloby

Žalobce v podané žalobě nejprve zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení, včetně úkonů žalovaného, které předcházely tvrzenému neoprávněnému stržení částky 938 Kč z řádné dávky státní sociální podpory (příspěvku na bydlení), vyplacené žalobci v měsíci září 2011. Žalobce se domníval, že žalovaný jednal nezákonně, pokud mu byla z příspěvku na bydlení v měsíci září 2011 odebrána předmětná částka 938 Kč, a dále namítal, že mu uvedeným jednáním byla upřena jeho zákonná a ústavní práva, došlo ke zneužití úřední a státní moci proti jednotlivci, jakož i k diskriminaci žalobce a jeho poškození na hmotných právech. Žalobce v této souvislosti požádal soud, aby vzhledem k tomu, že je velmi pravděpodobné, že pracovníci Úřadu práce a Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru sociálních věcí, budou proti jeho osobě konat zaujatě a nezákonně, kdy navíc dosud nebyly odstraněny následky nezákonného zásahu, byli dotčení úředníci z jednání žalobce před těmito úřady vyloučeni a aby mu dotčený sociální úřad vrátil nezákonně odebranou finanční částku ve výši 938 Kč. V závěru žaloby tak žalobce navrhl, aby krajský soud vydal následující rozsudek:

1. Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Karlových Varech, kontaktní pracoviště Aš, oddělení státní sociální podpory, se nařizuje upustit od nezákonného zásahu do cizích práv a věci navrátit do pokojného stavu.

2. Řídicím představitelům Úřadu práce – Krajská pobočka v Karlových Varech, kontaktní pracoviště Aš, oddělení státní sociální podpory, a Krajského úřadu Karlovarského kraje, odbor sociálních věcí, se nařizuje, aby zúčastnění úředníci byli postaveni mimo službu, bylo proti nim zahájeno správní šetření a zároveň bylo přezkoumáno jejich rozhodování v posledních 2 letech“.

K výzvě krajského soudu ustanovený zástupce žalobce upřesnil [mj. s ohledem na změnu rozhodné právní úpravy obsažené v § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] neurčitý návrh výroku rozsudku tak, že původní návrh nahradil tímto novým zněním:

1. Určuje se, že postup Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Karlových Varech, kontaktního pracoviště Aš, oddělení státní sociální podpory, kdy bylo v průběhu roku 2011 opakovaně zahajováno řízení o vrácení přeplatku na dávkách státní sociální podpory – příspěvku na bydlení, sp. zn. 1120/10/CHC-1, přiznané žalobci jako oprávněné osobě ve výši 938 Kč, a následně byl tento údajný přeplatek žalovaným neprávem stržen z řádné dávky státní sociální podpory vyplacené žalobci v měsíci září 2011, byl nezákonný.

2. Řídicím představitelům Úřadu práce – Krajská pobočka v Karlových Varech, kontaktní pracoviště Aš, oddělení státní sociální podpory, a Krajského úřadu Karlovarského kraje, odbor sociálních věcí, se nařizuje, aby zúčastnění úředníci byli postaveni mimo službu, bylo proti nim zahájeno správní šetření a zároveň bylo přezkoumáno jejich rozhodování

v posledních 2 letech“.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný ve věci nepodal komplexní vyjádření k žalobě. V podání ze dne 9. 11. 2011 pouze ve spojení se zaslaným správním spisem sdělil, že vrácení přeplatku ve výši 938 Kč bylo po žalobci požadováno oprávněně. Zároveň se žalovaný vyjádřil také ke svému postupu ohledně sepsání protokolu se žalobcem, k němuž mělo dojít dne 27. 9. 2011.

III. Vyjádření žalobce při ústním jednání

Při jednání žalobce setrval na svých dosavadních tvrzeních. K navrhovanému výroku rozsudku ad 2. dále doplnil a požádal, aby v případě nařízení správního šetření k přezkoumání nezákonného postupu příslušných úředních osob byl vyrozuměn o výsledku tohoto přezkumu.

Žalovaný se z účasti na ústním jednání soudu omluvil.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud rozhodl o věci po provedeném jednání, neboť žalobce vyslovil s rozhodnutím věci bez nařízení jednání svůj nesouhlas. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.

V projednávané věci je mezi účastníky sporná otázka, zda se žalovaný vůči žalobci dopustil nezákonného zásahu tím, že žalobci neoprávněně strhnul z řádné dávky státní sociální podpory (příspěvku na bydlení), vyplacené žalobci v měsíci září 2011, částku ve výši 938 Kč jako přeplatek na této dávce státní sociální podpory.

Ve vztahu k řešení uvedené sporné otázky krajský soud z obsahu předloženého správního spisu a listin, které provedl při ústním jednání k důkazu, zjistil, že žalovaný vydal dne 13. 4. 2011 (č. spisu 175/99/CHC) oznámení o zahájení řízení o přeplatku na dávce státní sociální podpory, příspěvku na bydlení. V odůvodnění oznámení uvedl, že na základě kontroly bylo zjištěno, že žalobce ve 4. čtvrtletí 2010 obdržel vrácenou daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2007 ve výši 4689 Kč, přičemž po doplnění tohoto příjmu žalobci vznikl přeplatek na dávce státní sociální podpory, příspěvku na bydlení, v období od 1. 1. 2011 do 28. 2. 2011 ve výši 938 Kč.

Následně, dne 21. 4. 2011 žalovaný z moci úřední vydal pod č. j. 1120/10/CHC-1/29 (č. spisu 175/99/CHC) rozhodnutí o povinnosti žalobce vrátit tento přeplatek na dávce státní sociální podpory, příspěvku na bydlení, ve výši 938 Kč. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že žalobce nesplnil svou zákonnou oznamovací povinnost nahlásit úřadu práce informaci o doplnění příjmů za 4. čtvrtletí 2010, čímž zavinil, že předmětná dávka byla přiznána a vyplácena v období od 1. 1. 2011 do 28. 2. 2011 ve výši, na kterou žalobce neměl nárok. Vznikl tedy přeplatek na uvedené dávce ve výši 938 Kč, který byl žalobce dle přílohy k vydanému rozhodnutí povinen vrátit do 30. 6. 2011. Zároveň byl žalobce poučen, že nebude-li přeplatek uhrazen, bude dlužná částka vymáhána formou exekučního příkazu nebo

podáním návrhu na výkon soudního rozhodnutí na úhradu přeplatku včetně příslušenství u místně příslušného soudu.

Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, které Krajský úřad Karlovarského kraje, odbor sociálních věcí, rozhodnutím ze dne 21. 6. 2011, č. j. 1030/SZ/11-2, vyhověl, a odvoláním napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a řízení zastavil. Dospěl k závěru, že žalovaný se jako prvostupňový správní orgán dopustil pochybení, pokud vedl řízení o přeplatku na dávce státní sociální podpory a stanovil výši tohoto přeplatku, ačkoli dosud nebyl pravomocně určen samotný nárok na uvedenou dávku. Krajský úřad proto žalovanému uložil vyčkat se zahájením řízení ve věci přeplatku na dávce státní sociální podpory až do doby, kdy nabude právní moci rozhodnutí o nároku na tuto dávku.

Žalovaný poté dne 18. 8. 2011 opětovně zahájil řízení o přeplatku na dávce státní sociální podpory, příspěvku na bydlení (č. spisu 175/99/CHC), přičemž v odůvodnění tohoto oznámení shodně jako v případě oznámení ze dne 21. 4. 2011 uvedl, že žalobce ve 4. čtvrtletí obdržel vrácenou daň z příjmů za rok 2007 ve výši 4689 Kč. Po doplnění tohoto příjmu tak žalobci vznikl přeplatek na dávce státní sociální podpory, příspěvku na bydlení, od 1. 1. 2011 do 28. 2. 2011 ve výši 938 Kč.

Žalovaný následně vydal dne 29. 8. 2011 pod č. j. 1120/10/CHC-1/40 (č. spisu 175/99/CHC) rozhodnutí o povinnosti žalobce vrátit přeplatek na dávce státní sociální podpory, příspěvku na bydlení, ve výši 938 Kč, a to do 31. 12. 2011. V příloze k tomuto rozhodnutí o způsobu úhrady pohledávky žalovaný uvedl, že částka bude splácena snížením vyplácených dávek o maximální částku 938 Kč měsíčně od následující výplaty, dokud nebude přeplatek uhrazen. Dále byl žalobce poučen, že pokud nebude přeplatek uhrazen, bude dlužná částka vymáhána formou exekučního příkazu nebo podáním návrhu na výkon soudního rozhodnutí u místně příslušného soudu.

Z přehledu žalovaného o vyplacených dávkách státní sociální podpory, vystaveného dne 9. 11. 2011, vyplynulo, že v měsíci září 2011 byla žalobci na dávce státní sociální podpory, příspěvku na bydlení, vyplacena částka 1925 Kč namísto částky 2863 Kč, tj. o 938 Kč méně.

V podání ze dne 22. 11. 2011, doručeném dne 24. 11. 2011 krajskému soudu, žalovaný poukázal na skutečnost, že v předložené spisové dokumentaci chybí doručenka k vydanému rozhodnutí ze dne 29. 8. 2011, o povinnosti žalobce vrátit přeplatek na dávce státní sociální podpory ve výši 938 Kč. V této souvislosti žalovaný uvedl, že po důkladném prověření veškerých skutečností bylo zjištěno pochybení spočívající v tom, že předmětné rozhodnutí ze dne 29. 8. 2011 nebylo žalobci omylem zasláno. Pokud byla na rozhodnutí vyznačena právní moc dne 14. 9. 2011, stalo se tak nedopatřením, neboť uvedené datum se vztahuje k doručence týkající se jiné písemnosti, nikoli k předmětnému rozhodnutí.

Žalovaný pak téhož dne 22. 11. 2011 vydal rozhodnutí č. j. 120072/11/CH (sp. zn. 1120/10/CHC-1), o zastavení řízení o přeplatku na dávce státní sociální podpory, příspěvku na bydlení, ve výši 938 Kč. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí je patrné, že žalobci byla rozhodnutím ze dne 29. 8. 2011, č. j. 1120/10/CHC-1/40, stanovena povinnost vrátit přeplatek

ve výši 938 Kč; toto rozhodnutí však nebylo žalobci zasláno. Žalovaný proto uzavřel, že přeplatek ve výši 938 Kč, který byl žalobci neprávem stržen v měsíci září 2011, mu bude opětovně vrácen v měsíci prosinci 2011. Poskytnutí nedoplatku dávky pak bylo patrné také z oznámení o poskytnutí nedoplatku, které žalovaný vydal dne 22. 11. 2011.

Z přehledu žalovaného ze dne 9. 1. 2012 o vyplacených dávkách státní sociální podpory dále vyplynulo, že částka 938 Kč byla žalobci vrácena dne 25. 11. 2011. Žalobce vrácení předmětné částky v podání ze dne 20. 1. 2012, doručeném krajskému soudu dne 23. 1. 2012, potvrdil, upřesnil však, že mu neoprávněně zadržovaná částka 938 Kč byla vrácena až o měsíc později, přibližně 18. 12. 2011.

Podle ustanovení § 82 odst. 1 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, se může žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Dle citovaného ustanovení, které je v tomto znění účinné od 1. 1. 2012, se nově lze žalobou na ochranu před nezákonným zásahem domáhat také deklarování nezákonnosti zásahu, který již pominul, nebo pokud zásah nebo jeho důsledky trvají či hrozí opakování zásahu, vydání zákazu pro správní orgán pokračovat v porušování žalobcova práva, event. též příkazu obnovit stav před zásahem. Dle přechodných ustanovení zákona č. 303/2011 Sb., kterým byla do soudního řádu správního nově zavedena možnost domáhat se také určení nezákonnosti zásahu správního orgánu, se právní úprava účinná od 1. 1. 2012 použije i pro řízení zahájená před tímto datem. Uvedené má za následek, že i v řízeních o ochraně před nezákonným zásahem, která byla řádně zahájena před 1. 1. 2012, je možné domáhat se určení nezákonnosti zásahu podáním návrhu na změnu žalobního petitu v případě, že by v mezidobí zásah správního orgánu skončil (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 9. 2012, č. j. 1 Aps 6/2012 - 29, publikovaný pod č. 2724/2013 Sb. NSS). V duchu výše uvedeného pak postupoval v dané věci také žalobce, který v návaznosti na změnu právní úpravy provedl příslušnou změnu žalobního petitu, jak je uvedeno výše.

V případě žalob na ochranu před nezákonným zásahem je dále zřejmé, že se jedná o situace mající svou povahou základ především ve skutkovém stavu, v konkrétním jednání (či opomenutí) žalovaného, které (ať už bez jakékoli opory v platném právu, či sice formálně vykazujícího znaky jednání právními předpisy upraveného, avšak vzhledem ke konkrétní situaci zjevně vybočujícího ze zákonného rámce) je natolik zásadní a intenzivní, že je lze za splnění ostatních zákonných podmínek za nezákonný zásah (v širším slova smyslu) považovat.

V daném případě přitom krajský soud přisvědčil žalobci, že žalovaný se s ohledem na shora popsané skutečnosti dopustil vůči žalobci jednání, které dle citované právní úpravy znaky nezákonného zásahu naplnilo. V posuzované věci nezákonný zásah spočíval v aktivním jednání žalovaného, který v měsíci září 2011 přistoupil k výplatě dávky státní sociální podpory – příspěvku na bydlení – žalobci v částce snížené o údajný přeplatek ve výši 938 Kč, přestože (jak bylo v řízení prokázáno) rozhodnutí o povinnosti vrátit přeplatek na dávce vydané žalovaným dne 29. 8. 2011 pod č. j. 1120/10/CHC-1/40 nenabývalo právní moci, neboť

nebylo žalobci vůbec doručeno. Tuto skutečnost, jakož i to, že v důsledku nedoručení rozhodnutí byla částka 938 Kč žalobci stržena neoprávněně, ostatně potvrdil také sám žalovaný, jak je patrné z jeho podání ze dne 22. 11. 2011, doručeného krajskému soudu dne 24. 11. 2011 (založeného na č. l. 35 soudního spisu), jakož i z odůvodnění jeho rozhodnutí vydaného dne 22. 11. 2011, č. j. 120072/11/CH. Rovněž je na tomto místě nutno žalovanému vytknout, že ke stržení předmětné částky přistoupil již v měsíci září 2011, aniž by vyčkal uplynutí lhůty k dobrovolnému splnění povinnosti ze strany žalobce, která byla ve vydaném rozhodnutí stanovena až k datu 31. 12. 2011.

Krajský soud tak za dané situace dospěl k závěru, že popsané jednání žalovaného naplnilo definiční znaky nezákonného zásahu, neboť se jednalo o úkon žalovaného, který neměl povahu správního rozhodnutí, měl za následek přímé zkrácení žalobce na jeho právech, byl zaměřen přímo proti žalobci a v důsledku něho také bylo proti žalobci přímo zasaženo, přičemž žalobce neměl k dispozici jiné právní prostředky, jimiž by se proti nezákonnému zadržování předmětné částky mohl bránit. Žalobce pak byl povinen toto zkrácení na svých právech a s ním spojené důsledky strpět až do doby, kdy mu byla předmětná částka žalovaným navracena. Mezi účastníky přitom není sporné, že by k vrácení předmětné částky žalobci nedošlo; sám žalobce již ve svém podání ze dne 20. 1. 2012, doručeném soudu dne 23. 1. 2012 (viz č. l. 52 soudního spisu), jakož i při ústním jednání soudu potvrdil, že nedoplatek na dávce státní sociální podpory ve výši 938 Kč obdržel od žalovaného v průběhu měsíce prosince 2011. Bylo tedy prokázáno, že zásah žalovaného spočívající v neoprávněném odebrání částky 938 Kč z řádné dávky státní sociální podpory, příspěvku na bydlení, již v současné době netrvá, na což v dané věci žalobce reagoval příslušnou změnou žalobního petitu tak, aby odpovídala současnému znění zákona.

Pokud se jedná o žalobcem vznesené námitky týkající se dalšího zahajování řízení a opětovného vydávání rozhodnutí o povinnosti žalobce vrátit předmětný přeplatek na dávce, je nutno konstatovat, že v těchto případech může žalobce po vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení využít jiné prostředky právní obrany, které mu soudní řád správní dává k dispozici, a to žalobu proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s.

V řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného není krajský soud oprávněn posuzovat, zda samotné zahájení a vedení řízení a v něm vydané rozhodnutí o uložení povinnosti žalobce vrátit přeplatek na dávce státní sociální podpory je či není v souladu se zákonem, a zda se žalovaný dopouští pochybení, pokud po žalobci částku 938 Kč jako přeplatek na dávce požaduje. Tyto skutečnosti je krajský soud oprávněn posuzovat toliko v řízení o žalobě napadající přímo samotné rozhodnutí o stanovení povinnosti vrátit předmětný přeplatek, nikoli v řízení na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného. Krajský soud připomíná, že z judikatury Nejvyššího správního soudu (srovnej již rozsudek ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 Aps 3/2004 - 42, publikovaný pod č. 720/2005 Sb. NSS) v této souvislosti vyplývá, ve vztahu mezi žalobou proti rozhodnutí dle § 65 a násl. s. ř. s. a žalobou proti nezákonnému zásahu správního orgánu dle § 82 a násl. s. ř. s. má vždy přednost žaloba proti rozhodnutí. Účastník řízení tedy nemůže volit, kterou z těchto žalob bude pokládat za výhodnější, a které řízení bude žalobou iniciovat. Žalobu proti nezákonnému zásahu je možno úspěšně podat teprve tehdy, pokud nepřipadá v úvahu žaloba proti rozhodnutí. Z tohoto důvodu proto krajský soud při ústním jednání nepřistoupil k provedení důkazu oznámením

o zahájení řízení o přeplatku ze dne 23. 9. 2013, ani rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 10. 2013, neboť tyto listiny nebyly pro posouzení daného případu relevantní. Z těchto důvodů se pak krajský soud nezabýval ani poukazem žalobce na skutečnost, že rozhodnutí Krajského soudu Karlovarského kraje ze dne 21. 6. 2011, č. j. 1030/SZ/11-2, kterým bylo k odvolání žalobce zrušeno prvostupňové rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2011, bylo vydáno věcně nepříslušným správním orgánem.

Domáhal-li se pak žalobce v podané žalobě, aby „*řídícím představitelům Úřadu práce ČR - Krajská pobočka v Karlových Varech, kontaktní pracoviště Aš, oddělení státní sociální podpory, a Krajského úřadu Karlovarského kraje, odbor sociálních věcí, bylo nařízeno, aby zúčastnění úředníci byli postaveni mimo službu a bylo proti nim zahájeno správní šetření, zároveň bylo přezkoumáno jejich rozhodování v posledních dvou letech a žalobce byl vyrozuměn o výsledku tohoto šetření*“, krajský soud konstatuje, že výrok tohoto obsahu není oprávněn vydat. Zákaz soudu (resp. příkaz k obnovení stavu před zásahem) se váže toliko k tvrzenému nezákonnému zásahu, a tedy k porušování konkrétního žalobcova práva. To v daném případě znamená, že pokud by nezákonný zásah žalovaného vůči žalobci doposud trval, krajský soud by byl oprávněn žalovanému zakázat pokračovat v porušování žalobcova práva a přikázat mu, aby žalobci navrátil nezákonně zadržovanou částku 938 Kč deklarovanou jako údajný přeplatek na dávce státní sociální podpory. Není ovšem možné, aby se žalobce (nadto v případě, kdy v řízení bylo prokázáno, že zásah již ze strany správního orgánu netrvá), domáhal na krajském soudu, aby řídícím představitelům konkrétních správních orgánů nařídil postavit příslušné úředníky mimo službu, zahájit proti nim správní šetření a přezkoumat jejich rozhodovací činnost, včetně vyrozumění žalobce o výsledku tohoto šetření. Takový návrh je nepřipustný, a krajský soud proto v této části žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.

V. Závěr a náklady řízení

Krajský soud tak na základě všech výše uvedených skutečností dospěl k závěru, že žalovaný uvedeným postupem neoprávněně zasáhl do subjektivních práv žalobce, a proto v souladu s ustanovením § 87 odst. 2 s. ř. s. ve výroku I. tohoto rozhodnutí určil, že takto provedený zásah byl nezákonný.

V případě návrhu žalobce, aby „*řídícím představitelům Úřadu práce ČR - Krajská pobočka v Karlových Varech, kontaktní pracoviště Aš, oddělení státní sociální podpory, a Krajského úřadu Karlovarského kraje, odbor sociálních věcí, bylo nařízeno, aby zúčastnění úředníci byli postaveni mimo službu a bylo proti nim zahájeno správní šetření, zároveň bylo přezkoumáno jejich rozhodování v posledních dvou letech a žalobce byl vyrozuměn o výsledku tohoto šetření*“, krajský soud uvedl výše, že v této části posoudil žalobu jako nepřipustnou, a proto ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl (výrok II. rozsudku).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého žalobce, který měl ve věci úspěch, by vůči žalovanému měl právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Žalobce při ústním jednání soudu sdělil, že žádné náklady soudního řízení nepožaduje, a proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Žalobci byl pro řízení o žalobě ustanoven usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 6. 2013, č. j. 57 A 20/2013 - 138, zástupce Mgr. Lukáš Hegner, advokát se sídlem Jiráskovo nám. 816/4, Plzeň. Ustanovenému zástupci žalobce byla přiznána odměna za zastupování žalobce v celkové částce 16 456 Kč, a to za čtyři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, nahlížení do spisu dne 21. 6. 2013, podání soudu ve věci samé - oprava žalobního návrhu a účast při ústním jednání soudu dne 16. 10. 2013) podle § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif). Prvotní nahlížení do spisu dne 20. 6. 2013 krajský soud posoudil jako součást úkonu převzetí a přípravy zastoupení. Odměna byla vypočtena podle ustanovení § 9 odst. 4 písm. d), ve spojení s § 7 bodem 5., advokátního tarifu tak, že za čtyři úkony právní služby byla stanovena odměna ve výši 12 400 Kč (4 x 3100 Kč) a k ní náleží náhrada hotových výdajů ve výši 1200 Kč (4 x 300 Kč) podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, byla částka odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů zvýšena o částku 2856 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty. Náklady právního zastoupení žalobce nese v souladu s ustanovením § 35 odst. 8 s. ř. s. stát.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 16. října 2013

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lenka Kovandová